

over den, og jeg er derfor tilbøielig til, naar de lokale Læger ere enige, de, som kjende Patienter, da at foretrække disses Erklæring for Sundhedskollegiets, fordi Sundhedskollegiets under disse Omstændigheder i Virkeligheden ikke kan være saa velbegrundet som de Andres. Nu vilde den ærede Finantsminister overfor denne Husmand Lars Knudsen betone, at Udvalget ikke havde omtalt eller ikke havde kjendt en Lægeerklæring, i Følge hvilken det, som hans Ven feilede, var Nareknuder, og at disse Nareknuder ikke paa nogen Maade kunde bringes i Forbindelse med hans Saar, det Saar, som han i sin Tid havde modtaget, men Nareknuder ere jo een Ting, og en anden Ting er, som det udtrykkelig staa i Distriktslægens Erklæring, at Saarets Hulb er svunden, at altsaa Muskelmassen er tagen af, det er noget ganske Andet end Nareknuder. Manden kan gjerne have Nareknuder, det kommer ikke den Sag ved, men at Saarets Hulb er svunden, det er noget ganske Andet. Naar den ærede Minister omtalte det kongelige Sundhedskollegium, og jeg som sagt ogsaa vil vise det al mulig og al den Respekt, som det fortjener, gjør jeg det ogsaa særlig af den Grund, at man jo ser, at det er muligt, at Sundhedskollegiet kan forandre sin Mening; det se vi af den Koleratav, der er forelagt os. Med Hensyn til denne se vi, at medens Sundhedskollegiet i 1851 var af den Mening, at det ikke kunde nytte at holde Karantæne imod Koleratav, har det nu her absolut forandret sin Mening. Dette er meget priseligt; det viser, hvor dygtige disse Mænd ere, at de dog kunne følge med Tiden; men det vil vistnok ogsaa være Tilfældet her, at naar der foreligger andre Oplysninger, vil Sundhedskollegiet ogsaa kunne forandre en Mening, som det tidligere har udtalt med Hensyn til en Invalid.

Finantsministeren (Estrup): Jeg skal indskrænke mig til to Bemærkninger. Den ene er den, at det jo er givet, at dersom Nielsby Mølle ikke kan sælges med Dækning af Statens Tilgodehavende, og dette skulde stilles særlige forbigaende Omstændigheder, for Exempel forceret Tvangsauktion osv., saa staa det jo i Kreditors Haand at lade sig den udlægge for sin Prioritet. Altsaa, den Fære for at tabe

Alt, skjøndt der i Virkeligheden var større Værdi til Stede, er der ikke. Det var den ene Bemærkning, jeg vilde gjøre. Den anden er den, at det jo ganske vist staa den ærede Ordfører frit for at tillægge det Skøn, der afgives af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) om Invalidetilfælde, større Betydning end Sundhedskollegiets, men at han i Virkeligheden ikke kan forlange eller vente, at jeg skal gjøre det.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

1) Indstilling under Nr. 6 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 655—56)

vedtoges enstemmig med 51 Stemmer.

2) Indstilling under Nr. 7 af Samme (se sammesteds)

vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

3) Indstilling under Nr. 8 af Udvalgets Mindretal (Dinesen og Scharling) (se sammesteds)

forkastedes med 40 Stemmer mod 14.

4) Indstilling under Nr. 9 af Udvalget (se sammesteds)

vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

5) Indstilling under Nr. 10 af Samme (se sammesteds)

vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

6) Indstilling under Nr. 11 af Samme (se sammesteds)

vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

7) Indstilling under Nr. 12 af Samme (se sammesteds)

vedtoges med 51 Stemmer mod 1.

8) Indstilling under Nr. 13 af Samme (se sammesteds)

vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.